

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

11—20 травня 1949 р.

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(11 — 20 травня 1949 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	В помещении театра Музкомедии — гастроли Львовского театра музыкальной комедии
11	Середа	ЧАРОДІЙКА	ВИСТАВИ НЕМАЄ	СОБАКА НА СЕНЕ	ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ
12	Четвер	КАРМЕН	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ
13	П'ятниця	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО
14	Субота	КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО
15	Неділя	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ (уранці)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (уранці)	СОБАКА НА СЕНЕ (днем)	РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО (утром)
		ПІКОВА ДАМА (ввечері)	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ (увечері)	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО (вечером)	ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ (днем и вечером)
16	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМАЄ	ВИСТАВИ НЕМАЄ	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	РОЗ-МАРИ
17	Вівторок	Ф А У С Т	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СОБАКА НА СЕНЕ	
18	Середа	ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	СОБАКА НА СЕНЕ	
19	Четвер	ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	
20	П'ятниця	БАЛ-МАСКАРАД	ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ	СВАДЬБА КРЕЧИНСКОГО	

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 14 (51) 11—20 травня 1949 р.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ІМ. М. В. ЛИСЕНКА

11 травня

Абонемент сер. «А», талон 2.

П. Чайковський

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **І. Назаров.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Дія І. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і ґрізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятєв. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Дія II. Картина перша — в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить викликаний Мамировим чернець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері і вирішує вбити Настасью.

Дія III. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається і присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його і він кидає кинджал.

Дія IV. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Княгиня торжествує. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь убиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятев, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл арт. УРСР. Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес**. Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Носенко**. Іван Журан, княжеський ловчий—**Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова**. Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»— **Л. Колодуб, В. Павленко.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць— **М. Державін, Г. Коваль, П. Скоробагатько.** Паїсій, бродяга під виглядом ченця — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.**

12 травня

Абонемент сер. «Б», талон 3.

Ж. Бізе

КАРМЕН

Опера на 4 дії.

Переклад **М. Рильського.**

Диригент—заслуж. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **М. Славинський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

Танки **В. Нікітіна.**

Майдан біля тютюнової фабрики в Севільї (Іспанія). Тут же гауптвахта військової варти. Сподіваючись побачити свого нареченого, сержанта Хозе, сюди приходить Мікаела. Дізнавшись, що Хозе буде тут з наступною зміною, Мікаела йде, обіцяючи прийти згодом.

З новою зміною приходять сержант Хозе і лейтенант Цуніга. На тютюновій фабриці перерва. Майдан заповнюється робітницями та їх кавалерами. З'являється Кармен. Кокетуючи з Хозе, вона співає хабанеру—пристрасну пісню, в якій висловлює своє глибоке переконання, що любити треба поки любиться.

Хозе захоплений красою Кармен. Прихід Мікаели, її оповідання про тугу матері за сином, спогади про рідне село на якийсь час розганяють отруйні думки, навіяні красунею-циганкою.

Тільки-но пішла Мікаела, як на фабриці між робітницями зчиняється бійка. Кармен заарештовують. Цуніга наказує Хозе одвести циганку до тюрми. Але Хозе, вже скорений красою Кармен, дозволяє їй утекти. За це заарештовують його.

Таверна Лілас-Паст'я в передмісті Севільї. Кармен оспівує вільне й радісне кохання. З вулиці долинають вітальні вигуки. Це зустрічають славетного тореадора Ескамільйо. Цуніга приєднується до овації. Ескамільйо відповідає привітанням, в якому порівнює свою професію з професією солдата. Далі він признається в коханні Кармен, але та жде приходу вже звільненого з тюрми

Хозе. Вона байдуже відповідає тореадорові: «Хто хоче мого кохання, хай жде».

Порожніє таверна. В ній залишаються самі контрабандисти. Цієї ночі вони хочуть з Кармен перейти кордон. Але Кармен без Хозе нікуди не піде. Контрабандисти зникають, доручивши Кармен завербувати бравого драгуна до їхньої банди.

За хвилину вбігає Хозе. Зраділа Кармен танцює для нього. Та вже чути звук військової сурми, що кличе Хозе до казарми. Це спричинюється до гострої суперечки між коханцями. Хозе хоче повернутися до казарми, а Кармен не може собі уявити, щоб людина, яка обіймає її, корилася якомусь там сигналу.

Суперечка закінчується палким признанням Хозе. Він клянеться вічно кохати Кармен. Кармен відповідає на це вимогою, щоб Хозе змінив казарму на «волю і кохання».

В цей момент до таверни повертається лейтенант Цуніга, також закоханий у Кармен. Він наказує Хозе йти геть. Хозе відмовляється. Між суперниками починається боротьба. На крик Кармен прибігають контрабандисти, хапають лейтенанта. Тепер у Хозе немає іншого виходу, як приєднатися до контрабандистів.

Гори. Тут зібралися контрабандисти. Серед них Кармен і Хозе. Почуття Кармен уже не те, що було. Надто різні люди—вона й Хозе.

Контрабандисти ідуть у розвідку, залишивши Хозе на варті. З'являється Мікаела. Віддано кохаючи Хозе, вона прийшла в гори умовити його вернутися до неї і матері.

Раптом лунає постріл. Це Хозе стріляє в Ескамільйо, який прийшов сюди, щоб побачитися з Кармен. Суперники кидаються з ножами один на одного. З'являються Кармен та контрабандисти і врятовують Ескамільйо.

Ескамільйо йде геть. В цей час один з контрабандистів помічає Мікаелу. Вона розповідає, що мати Хозе вмирає і просить його повернутися. Після короткого вагання Хозе йде з Мікаелою.

Цирк, де має виступати Ескамільйо. Галаслива, по-святковому вбрана юрба готується до свого улюбленого видовища. Тут і Кармен. Подруги попереджають її, що прийшов Хозе.

Всі розходяться на місця. Кармен залишається сама. Вона хоче остаточно покінчити з набридлим коханцем.

От і Хозе. Він бачить, що Кармен, «народжена на волі», не повернеться до нього. Та він ще благає її. Тоді Кармен кидає йому його подарунок-перстень.

Саме в цей час в цирку лунає урочистий марш. Він сповіщає про перемогу Ескамільйо на арені Кармен поривається йому назустріч.

Хозе вбиває Кармен і віддає себе в руки поліцаїв.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Кармен, циганка—**А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Дон Хозе, сержант—**В. Совалов.** Ескамільйо, тореадор—**Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Контрабандисти: Дойкайро — **Г. Коваль, Н. Неймарк;** Ромендадо—**П. Калюжний, Л. Нікітін, В. Хворост.** Цуніга, лейтенат — **М. Державін, Д. Діссар.** Моралес, сержант—**М. Григор'єв, Г. Коваль.** Мікаела, селянська дівчина з Навари — **В. Венецька, О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **В. Павленко.** Циганки: Мерседес — **О. Дружевецька, Є. Івіна, О. Мейер;** Фраскіта — **Л. Нікітін, П. Строганов, В. Хворост, Н. Шехтман.**

---

13 травня

Абонемент сер. «К», талон 2.

М. Римський-Корсаков

КАЗКА ПРО ЦАРЯ САЛТАНА

Опера на 4 дії, 7 карт. з прологом, за однойменною казкою О. Пушкіна.

Лібретто **Б. Бєльського.**

Диригент — **П. Славинський,** засл. арт. РРФСР, народн. арт. БАРСР.

Постава головного режисера **В. Будневича,** засл. арт. УРСР.

Художник — **Д. Овчаренко.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

Хормейстер — **Є. Мариківський.**

У казковому місті Тмутаракані «три девицы под окном пряли поздно вечерком» і вголос мріяли про те, чим би вони хотіли бути, якби були царицями.

Найстарша хотіла б бути поварихою, середня — ткачихою, а наймолодша воліла б «для батюшки-царя родить богатыря».

Це чує цар Салтан, що саме в той час проходить під вікном. Він входить у терем і заявляє, що мова наймолодшої з сестер люба його серцю, а тому нехай вона збирається до палацу і—зараз же під вінець. Сестрам він пропонує йти разом з молодшою сестрою: одна з них буде ткачихою, друга поварихою.

Салтан і наймолодша сестра Мілітріса виходять.

Сестри під проводом баби-Бабарихи обурені, вони замислюють підступний план помсти.

Дія І. Цар Салтан виїздить на війну. Мрія Мілітріси збулась — у неї народився син Гвідон. З цією радісною звісткою вона посилає гінця до царя Салтана. Але Бабариха підпоює гінця і підмінює грамоту Мілітріси іншою, в якій сповіщається, що замість дитини у цариці народилась якась «неведомая зверушка».

Мілітріса сумує, що від Салтана довго немає відповіді. Нарешті, з грамотою приїздить п'яний гонець. Дяки читають цю грамоту, де сказано: «и царицу, и приплод в бочке бросить в бездну вод»... Бабариха й сестри тріумфують. Обурений народ хвилюється, але «слово царское — закон», і Мілітрісу з Гвідоном садовлять у бочку й спускають у море.

Дія II. По морю плаває бочка. Хвилею її викидає на мілину острова Буяна. Гвідон, що росте «не по дням, а по часам», уже юнак.

Мілітріса сумує, але Гвідон сповнений життя, енергії. Ось він уломив гілку, зробив з неї лук і біжить на берег полювати. Раптом він бачить, як шуліка накинувся на лебедя. Гвідон націляється і влучає в шуліку. На острів виходить царівна-лебідь і дякує Гвідонові, що він урятував її від шуліки, бо то був чародій, який довго держав її в полоні. В нагороду за визволення царівна-лебідь обіцяє Гвідонові бути йому довіку вдячною. Царівна-лебідь пливе в море, а Мілітріса і Гвідон лягають спати. Проте скоро вони прокидаються — кругом гудуть дзвони. З хвиль морських з'явилось прекрасне місто Леденець. Із кремлівських воріт виходить народ і запрошує Гвідона на царство.

Дія III, картина 1. Знову острів Буян. Гвідон сумує. Він бачить, як повз острів пливуть кораблі, — вони держать путь у Салтанове царство. Гвідонові хочеться невидимкою поїхати з ними туди. Він викликає царівну-лебідь і говорить їй про це. Вона обертає Гвідона в джмеля.

Картина 2. Корабельники гостюють у Салтана. Салтан розпитує їх про чудеса, бачені в чужих землях. Корабельники розповідають про місто Леденець, про його правителя князя Гвідона та про три чуда — про білку, що лузає золоті горіхи, про 33 богатирів, що живуть на дні морському та про царівну, що красою своєю затьмарює світ білий.

Салтан зацікавився: «Коли только жив я буду, поплыву дивиться чуду».

Бабариха, повариха і ткачиха переполошились. Вони намагаються відмовити Салтана від його наміру. А джміль, щоб не дати їм змоги вплинути на Салтана, раз-у-раз боляче жалить то ту, то іншу. Свято порушено. Зчинилась метушня. Хочуть упіймати джмеля. Салтан наказує повісити сторожу, що не встежила, як джміль потрапив на царський двір.

Дія IV, картина 1. Ніч. Гвідон стоїть на башті. Він уже змужнів, пора й одружитися. Він довідався, що на світі є царівна нечуваної краси.

Знову кличе юнак царівну-лебідь і розповідає їй, чого він сумує. Виявляється, що царівна-лебідь і є та дівиця, в якої «во лбу горит звезда, под косой блестит луна».

Виходить Мілітріса, і вони просять у неї благословення на шлюб.

Картина 2. В гості до Гвідона приїздить цар Салтан. З ним Бабариха, ткачиха, повариха і цілий почет скоморохів.

Гвідон запитує Салтана, як йому живеться і чи є в нього спадкоємець, чи є кому «принять державу». І Салтан розповідає всю сумну історію про свою дружину й сина. Гвідон розважає його і велить показати леденецькі чудеса.

Ввозять кришталевий домок з білкою, виходять 33 богатирі, з'являється прекрасна

царівна, що затьмарює своєю красою білий світ. Салтан просить її зробити чудо — «чтоб царица здесь живою стала вдруг передо мною».

І от з терема виходить Мілітріса. Салтан вражений. Вони кидаються одне до одного в обійми. На запитання Салтана: «Где, скажи, мое дитя?» Гвідон відповідає: «Знай, родитель, это я!»

Бабариха тікає. Сестри падають на коліна.

Салтан говорить:

«Хоть за сердце ваше злое
Казни стоите все трое,
Но для радости такой
Отпускаем вас домой».

А Гвідон і царівна-лебідь додають: «Без проделки вашей не бывать бы свадьбе нашей».

Загальна радість і «пир на весь крещеный мир».

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Цар Салтан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін, П. Скоробагатько.** Цариця Мілітріса, молодша сестра—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **І. Ісламова, К. Морозова.** Ткачиха, середня сестра — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР. Повариха, старша сестра — **В. Венецька. Л. Колодуб, Л. Літінська.** Бабариха — **Е. Лейтес, О. Носенко.** Царевич Гвідон — **В. Бутков, В. Совалов.** Царівна-лебідь — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради. Старий дід — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Гонець—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Скоморох — **Д. Діссар, Б. Малков.** Корабельник 1-й — **П. Калюжний, В. Хворост.** Корабельник 2-й — **М. Григор'єв, Г. Коваль.** Корабельник 3-й — **М. Державін, Б. Малков.** Дяки—**І. Вільчур, М. Григор'єв, М. Державін, Г. Коваль, Б. Малков, П. Скоробагатько.**

Виставу веде **С. Петров.**

15 (вранці), 19 травня

Абонемент сер. «Н», талон 3.

С. Гулак-Артемовський

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

Опера на 3 дії.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Художник—**І. Портнов.**
Хормейстер—**Б. Шамович.**
Танці в поставі **П. Плавника** та **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Карась—**М. Державін, Д. Діссар, Ф. Курочкін.** Одарка — **О. Мейер.** Оксана — **О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **Л. Колодуб, К. Морозова.** Андрій—**В. Совалов.** Султан — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **М. Григор'єв, Г. Коваль, Д. Козинець, А. Магергут,** заслуж. арт. УРСР. Імам — **Б. Малков, Д. Скоробагатько.** Селім-Ага— **П. Калюжний, А. Нікітін.**

В танцях беруть участь солісти балету: **В. Бакланова, Г. Водовозов, О. Галкін, М. Горпиненко, І. Дергаус, Я. Додін, М. Ізотов, О. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Плавник, А. Саркісянс, Г. Хоменко** та весь ансамбль балету.

---

15 травня

Абонемент сер. «Л», талон 3.

П. Чайковський

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за О. Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава заслуженого артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **П. Єршов.**
Танці в поставі А. Пірадової.
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Режисер—**Г. Давидов.**
Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

Дія I, картина 1. Петербург. Літній сад. В саду гуляють няньки з дітьми, групи дам і військових.

Сурін розповідає Чекалінському про вчорашню карточну гру. Як завжди, біля картярів знаходився Герман, який всю ніч похмуро стежив за грою інших, але сам не брав у ній участі.

З'являються Герман і граф Томський. Герман закоханий в дівчину, імені якої він не знає. Йому відомо тільки, що вона знатна і тому не може стати йому за дружину.

Князь Єлецький повідомляє друзів, що він одружується. Герман питає, хто його наречена. «Ось вона»—говорить Єлецький, вказуючи на Лізу, що з'явилася в саду в супроводі старої графині, прозваної Піковою Дамою. Ліза—та дівчина, в яку закохався Герман.

«Щасливий день, тебе благословляю!» — говорить Єлецький.

«Нещасний день, тебе я проклинаю!» — вигукує Герман.

Томський розповідає, що в молодості красуня графиня була пристрасною картяркою і одного разу, перебуваючи в Парижі, програлась до останку. Граф Сен-Жермен назвав їй три безпрограшних карти, які і допомогли «московській Венері» повернути своє багатство. Графині пророчать, що їй принесе смерть той, хто, жагуче кохаючи, прийде допитатися в неї про ці карти.

Оповідання Томського справляє сильне враження на Германа. Сад обезлюдів. Починається гроза. Буря не страшить Германа. Він клянеться, що Ліза буде належати йому або він помре.

Картина 2. Кімната Лізи в домі графині. У Лізи зібралися подруги. Ліза і Поліна співають дует: «Вже вечір і хмар затьмарились края»... Поліна виконує сумний романс: «Подруги любії», а далі переходить на російську танцювальну пісню. Гуляння молоді перериває сувора гувернантка: графиня гнівається, час спати.

Залишившись насамоті, Ліза повіряє «цариці ночі» свою таємницю: вона любить Германа. В цю хвилину з'являється Герман. Він признається Лізі в коханні. Спочатку Ліза благає його залишити її, але згодом, скорена силою його почуття, признається, що і вона його кохає.

Дія II, картина 3. Бал у багатого сановника. Єлецький помічає, що Ліза сумна, він просить її довіритися йому. Ліза ухиляється від одвертої розмови. Її не хвилюють благання нареченого—вона байдужа до Єлецького.

Ліза передає Германові ключ від потайних дверей в домі графині: їм треба зустрітися і все вирішити. Пройти до кімнати Лізи треба через спочивальню графині. Герману здається, що сама доля допомагає йому дізнатися про три карти.

Картина 4. Спочивальня графині. Графиня, що повернулася з балу, прогнавши нахлібниць і покоївок, згадує про свою юність, про пишні придворні бали в Парижі.

Раптом з'являється Герман і просить графиню відкрити йому таємницю трьох карт. Старуха мовчить. Герман, погрожуючи пістолетом, вимагає назвати йому три карти. Графиня від страху помирає.

Почувши гомін, Ліза вбігає в спочивальню. Побачивши мертву графиню, вона в розпачі вигукує: «Не я тобі була потрібна, а карти!».

Дія III, картина 5. Кімната Германа в казармах. Герман читає лист Лізи. Вона просить його прийти на набережну для розмови.

Згадки про смерть і похорони графині переслідують Германа, як кошмар; йому ввижається привид старухи. Графиня наказує Герману одружитися з Лізою, і тоді три карти—трійка, семірка, туз—виграють вряд.

Картина 6. Набережна Неви. Наближається північ. Ліза жде Германа. Ось він приходить. На мить обом здається, що всі страждання минули. Але, охоплений думкою про три карти, Герман одштовхує Лізу і біжить у гральний дім. Ліза кидається в Неву.

Картина 7. Гральний дім. Карточна гра в розпалі. Всі свої ощадження Герман ставить на трійку і виграє. Ставка подвоєна. Друга карта — семірка—знову приносить йому виграш.

Герман у сильному збудженні кидає присутнім виклик зіграти з ним ще раз. Виклик Германа приймає Єлецький. Третя карта Германа виявляється не тузом, а піковою дамою. Карта бита. Герману знову з'являється привид графині. Він божеволіє і заколюється.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін. Н. Малков.** Чаплицький — **М. Державін, В. Хворост.** Нарумов—**Б. Малков, П. Скоробагатько.** Розпорядник — **В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова, К. Морозова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**Л. Колодуб, В. Павленко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ

(в 3-й картині)

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**О. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Свєта **Саркісянс.**

Виставу веде **С. Пєтров.**

---

17 травня

Абонемент сер. «Ж», талон 3.

Ш. Гуно

ФАУСТ

Опера на 5 дій, з прологом.

Переклад **І. Кочерги.**

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**

Постава головного режисера театру, засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художник—**І. Назаров.**

Танці в поставі засл. артиста ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Асистенти—**Г. Давидов, Г. Коваль.**

Концертмейстери—**В. Гарницька, В. Фіалковська, Б. Шамович.**

Дія відбувається в Німеччині в XVI сторіччі.

Дія І, картина І

Старий вчений, доктор Фауст, розчарований у науці, вирішує покінчити з життям; він проклинає земне щастя і викликає «злого духа» — Мефістофеля. Мефістофель обіцяє Фаустові повернути йому молодість, вимагаючи за це його душу.

Фауст вагається. Тоді Мефістофель викликає привид юної Маргарити. Фауст, захоплений її красою, підписує угоду з Мефістофелем. Мефістофель перетворює старого Фауста на юнака, і вони поспішають на розшуки Маргарити.

Картина 2

Площа в місті, на площі людяно: солдати, міщани, студенти, жінки, дівчата; танці, співи, гулянка. Сюди приходить брат Маргарити Валентин, який має йти на війну. Залишаючи сестру саму, він просить приятеля Зібеля доглядати Маргариту. Всі студенти просять Валентина випити з ними «останній келих». З'являється Мефістофель і пропонує потішити їх веселою піснею. Діставши згоду, він починає сповнені сарказ-

Нар. арт. УРСР І. Бронзов в ролі Мефістофеля.

(«Фауст»).

Фото А. Майденберга.

Тимчасом Мефістофель приносить скриньку з дорогоцінними прикрасами. Поклавши її на лавці, він разом з Фаустом ховається в кущах.

На ганок виходить Маргарита з прядкою, але думки про красеня-юнака заважають їй працювати.

Маргарита йде в садок і бачить букет і скриньку.

Бідна дівчина не встоює перед спокусою і починає приміряти прикраси.

В цей час заходить сусідка Марта. Дівчина зніяковіла. Входять Мефістофель із Фаустом. Мефістофель залицяється до Марти, даючи тим змогу Фаустові залишитись наодинці з Маргаритою.

Розкішна ніч, зорі, квіти, близькість красивого юнака, його любовне признання скоряють Маргариту.

Над їхнім коханням глузливо регоче Мефістофель.

Лауреат Всесоюзного конкурсу майстрів естради С. Мостова в ролі Маргарити. («Фауст»)

Фото А. Майденберга.

му куплети про «Золотого тільця». Пісня обурює присутніх, бо вони вбачають у ній глум із себе. Мефістофель піднімає тост за Маргариту; обурений Валентин викликає Мефістофеля на поєдинок, але в нього ламається шпага.

Приходить Фауст. Маргарита теж приходить сюди.

На прохання Фауста дозволити провести її додому — Маргарита відмовляє.

Дія II

У садок Маргарити приходить Зібель, закоханий у Маргариту, і рве для неї квіти. Поклавши букет, він зникає. Приходять Мефістофель із Фаустом і вирішують принести подарунок значно коштовніший. Фауст, залишившись наодинці, мріє про Маргариту.

Артист Б. Бутков в ролі Фауста (молодого). («Фауст»)

Фото А. Майденберга.

Дія III, картина 1

Храм. Сюди приходить нещасна Маргарита помолитись, але вона не може знайти тут душевної рівноваги. Їй мариться скрізь голос Мефістофеля, що глузує з її кохання.

Картина 2

Повертається з походу Валентин. Зібель не може приховати від нього нещастя Маргарити. Валентин обурений. З'являється Фауст. Він не сміє зайти до Маргарити. І Мефістофель, глузуючи з коханців, співає глузливу серенаду.

На цю серенаду виходить Валентин і викликає Фауста на бій. Фауст із підступною допомогою Мефістофеля вбиває Валентина. На його стогін збігаються люди. Прибігає і Маргарита, але Валентин відштовхує її і, проклинаючи, вмирає.

Вражена нещастям дівчина божеволіє.

Дія IV, картина 1

ВАЛЬПУРГІЄВА НІЧ

Мефістофель приводить Фауста на шабаш відьм. Фауста не радують буйні веселощі і танці куртизанок. Фауст не може позбутися спогадів про своє нещасне кохання. Його думки з Маргаритою, яку за вбивство дитини кинули до в'язниці.

Картина 2

Тюрма. На соломі лежить Маргарита. Сюди проникають Фауст із Мефістофелем.

Фауст хоче врятувати Маргариту, але Маргарита не вірить більше в щастя, вона не хоче уникнути кари.

Картина 3

Ешафот. Ієзуїти співають месу.

Маргарита йде на ешафот.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Фауст (старий)—**З. Канзбург, В. Совалов, П. Строганов.** Фауст (молодий)—**Б. Бутков, В. Совалов.** Мефістофель—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **П. Скоробагатько.** Маргарита—**О. Виноградова,** засл. арт. УРСР; **К. Морозова, С. Мостова,** лауреат Всесоюзн. конкурсу майстрів естради. Валентин—**М. Григор'єв, Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Зібель—**Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Марта—**Є. Івіна, О. Носенко.** Вагнер—**Г. Коваль, Б. Малков.**

18 травня

Абонемент сер. «Е», талон 3.

П. Чайковський

ЄВГЕНІЙ ОНЄГІН

Ліричні сцени на 3 дії, 7 картин.

Диригент—**П. Баленко.**
Режисер—**П. Давидов.**
Художник — народн. художник УРСР **О. Хвостов.**
Хормейстер—**Б. Шамович.**
Танці в поставі **В. Нікітіна.**
Головний концертмейстер—**Н. Миронович;** концертмейстери: **В. Горницька, К. Смулянська, В. Фіалковська, Л. Хорошухіна, О. Обухова.**

У поміщиці Ларіної — дві дочки: весела й пустотлива Ольга та замріяна, мовчазна Тетяна. В Ольгу закоханий молодий сусід Ларіних—поет Ленський. Він приїздить до Ларіних разом із своїм другом Онєгіним. Побачивши Онєгіна, Тетяна впізнала в ньому героя своїх мрій.

Минає недовгий час, і Тетяна пише Онєгіну листа, в якому признається, що покохала його навіки.

Онєгіна не здивував лист Тетяни: такі листи він одержував не раз. Приїхавши на побачення з Тетяною, він читає їй проповідь про те, що він не створений для щастя. Мовчки, низько схиливши голову, вислухує його Тетяна.

Бал у Ларіних. Онєгін, розсердившись на Ленського за те, що той привіз його на цей нудний бал, вирішує помститися другові і починає залицятися до Ольги. Дівчина, жартуючи, викликає в серці Ленського ревнощі, і той починає сварку з Онєгіним. Сварка закінчується викликом на дуель.

Наступного дня вранці недавні друзі зустрічаються з пістолетами. Онєгін відчуває, що зайшов у своєму жарті надто далеко. Ленський так само згадує свою дружбу з Онєгіним, але ніхто з них перший не простягає руки. Починається дуель. Лунає постріл, і Ленський падає мертвий.

Минуло кілька років. Онєгін, повернувшися з далекої мандрівки, потрапляє на бал до свого старого приятеля князя Гре-

міна. Тут він зустрічає Татьяну. Виявляється, що Татьяна стала княгинею Греміною. Вона теж упізнає Онєгіна.

Онєгін приходить до Татьяни. Упавши перед нею на коліна, він благає її покинути князя і піти з ним. Татьяна не приховує, що любить Онєгіна, але з гідністю відповідає йому, що належить іншому і зрадити йому не може. З словами «прощай навіки!» Татьяна залишає Онєгіна.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ларіна—**М. Виставкіна, Н. Савенко.** Татьяна—**Л. Колодуб, К. Морозова.** Ольга—**О. Дружевецька, О. Носенко.** Няня—**Е. Лейтес.** Тріке—**В. Хворост, И. Шехтман.** Онєгін—**М. Григор'єв, Д. Козинець.** Ленський—**Б. Бутков, В. Совалов.** Гремін—**В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкін.** Ротний—**Г. Коваль, Н. Неймарк.** Зарецький — **М. Державін, С. Максименко. Б. Малков.**

Виставу веде **С. Петров.**

20 травня

Абонемент сер. «М», талон 3.

Дж. Верді

БАЛ-МАСКАРАД

Опера на 4 дії, 6 картин

Переклад **Б. Тена (М. Хомичевського).**
Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава народн. арт. УРСР **М. Стефановича.**
Художник — **Л. Горєвой.**
Танці в поставі **В. Нікітіна.**
Хормейстер—Є. Мариківський.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Амелія—Н. Ісламова. Ульріка — **А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Паж—**В. Павленко.** Герцог Річард—**З. Канзбург.** Ренато—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Горн—**Б. Малков.** Ріббінг—**М. Державін, Д. Діссар.** Сільвано—**Г. Коваль.** Суддя—**П. Строганов.** Слуга— **В. Хворост.**

В балеті беруть участь артисти: **М. Горпиненко, М. Ізотов, В. Лук'яновська, С. Люлін, А. Саркісянс, В. Семінаренко, Г. Хоменко.**

Виставу веде — **С. Петров.**

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

12, 14, 15 (вранці абонемент № 1) і ввечері, 17, 20 травня

М. Вірта, лауреат Сталінської премії

ЗМОВА ПРИРЕЧЕНИХ

П'єса на 4 дії.

Переклад **М. Овруцької.**

Постава лауреата Сталінських премій, народн. арт. СРСР—**М. Крушельницького** та лауреата Сталінської премії, народн. арт. УРСР—**Л. Дубовика.**

Режисер—**В. Воронов.**

Художник — лауреат Сталінської премії **В. Греченко.**

Музичне оформлення **М. Канєвського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ганна Ліхта, заст. прем'єр-міністра, член бюро Центрального Комітету Комуністичної партії—**В. Чистякова,** нар. арт. УРСР та УзРСР. Баст, її секретар—**В. Бондаренко.** Макс Вента, редактор Центрального органу Компартії—**Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Коста Варра, депутат парламенту—**О. Сердюк,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР та УзРСР. Міна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР. Магда Форсгольм, робітниця танкового заводу, комуністка —

Лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР та УзРСР О. Сердюк в ролі Кости Варри. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

М. Коржова. Кум Стебан, землероб — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Іоаким Піно, міністр громадської безпеки, лідер соціал-демократичної партії—**Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Марк Піно, його син, майстер танкового заводу, член Центрального секретаріату профспілок—**І. Костюченко.** Файн, секретар Іоакима Піно—**Г. Сичук.** Христина Падера, міністр продовольства, одна з керівників партії «Національної єдності»—**С. Федорцева**—нар. арт. УРСР. Куртов, її помічник по міністерству—**Л. Подорожній.** Кардинал Бірнч, глава католицької церкви—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Яків Ясса, монах, його секретар—**М. Савченко.** Гуго Вастіс, крупний промисловець, лідер католицької партії—**І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Герц, його секретар—**С. Ходкевич.** Кіра Рейчел, журналістка з Чікаго—**Н. Герасімова.** Сер Генрі Мак-Хілл з Нью-Йорка, представник Уолл-стріта, великий фінансовий туз—**М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. СРСР. Фімус, землероб—**В. Стеценко.** Поліцейський — **Г. Чорний.** Слуга—**В. Лавров.** Журналісти—**З. Біляєва, М. Волошин, М. Кірін, Г. Снєгірьов.** Фоторепортери — **С. Орлюк, О. Слензак, Є. Літвінова.** Стенографістки—**Т. Довженко, Н. Хомова, В. Худякова.** Члени делегації—**В. Бережний, М. Микитенко, О. Онофрієнко, Р. Рубанович, Г. Шумов.**

Виставу веде пом. режисера—**Д. Бабенко.**

Лауреат Сталінської премії нар. арт. УРСР Д. Антонович в ролі Макса Венти. («Змова приречених»).

Фото М. Савченка.

13, 18 травня

Г. Квітка-Основ'яненко

ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК

Комедія на 4 дії, 5 картин

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Є. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабинович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Прісінька, їхня дочка—**О. Валуєва, П. Куманченко,** засл. артистка УРСР. Скворцов, капітан—**І. Костюченко, С. Кошачевський.** Шельменко, його денщик — **М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина—**Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка—**Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Волошин, М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків — **Р. Кіріна, Ю. Фоміна.** Поміщик—**В. Лавров, М. Микитенко.** Його дружина—**О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снєгірьов.** Його дама — **М. Коржова.**

Виставу ведуть—Д. Бабенко, Р. Хмара.

Дія відбувається на Україні року 1835.

19 травня

К. Ісаєв та О. Галич

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Переклад **І. Стешенко.**

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художне оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кірпічніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна—**О. Валуєва.** Андрій Миколайович Гришко—**Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова—**Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової—**Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кірпічнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю—**М. Савченко.** Людина з бородою— **Г. Снєгірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер—**М. Микитенко.** Командировочні—**М. Кірін,** С. Орлюк, **Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофрієнко, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде Р. Хмара.

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ РУССКИЙ ДРАМАТИЧЕСКИЙ ТЕАТР

11, 14, 15 (днем) 17, 18 мая

Лопе де Вега

СОБАКА НА СЕНЕ

Комедия в 3 актах, 8 картинах

Перевод **М. Лозинского**

Постановка режиссера **А. Глаголина.**
Режиссер-ассистент — **Т. Белодворец.**
Художник — **Б. Чернышев.**
Музыка **А. Шаца.**
Танцы в постановке **Л. Гай.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Диана, графиня де Бельфлор—**Е. Оноприенко, Н. Тамарова,** засл. арт. УССР. Теодоро, ее секретарь—**В. Венцковский, Г. Ратальский.** Ее служанки: Марсела—**Е. Оноприенко, Н. Скоркина.** Доротея—**К. Борискина, М. Шматченко.** Анарда—**З. Кудряшева, Н. Шеремет.** Отавьо, ее мажордом—**П. Пружанский.** Фабьо, ее слуга—**Б. Тоценко.** Граф Федерико—**Г. Столкин, Б. Табаровский.** Маркиз Рикардо—**И. Мальвин, Т. Прево.** Граф Лудовико—**И. Здановский, А. Котляров.** Тристан, слуга Теодоро—**А. Волин.** Леонидо, слуга графа Федерико—**В. Криштоп.** Сельо, слуга маркиза Рикардо—**С. Лерман.** Камило—**М. Иоффе.**

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. Антоневич, А. Голембо.

Засл. артист УССР В. Матов в роли Кречинского.
(«Свадьба Кречинского»)
Фото А. Майденберга.

12, 13, 15, 19, 20 мая

А. Сухово-Кобылин

Свадьба Кречинского

Комедия в 3-х актах.

Постановка засл. арт. УССР **И. Любича.**
Режиссер-ассистент—**Э. Коломийский.**
Художник **Ю. Рыжиков.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Петр Константинович **Муромский,** зажиточный ярославский помещик — **П. Осокин,** заслуженный артист УССР. Лидоч-

Артист А. Волин в роли Расплюева.
(«Свадьба Кречинского»)
Фото А. Майденберга.

ка, его дочь — **Н. Шеремет.** Анна Антоновна Атуева, ее тетка—**Л. Линецкая,** засл. арт. УССР. Владимир Дмитрич Нелькин, помещик, близкий сосед Муромских — **Р. Брилинг.** Михаил Васильевич Кречинский—**В. Матов,** засл. арт. УССР. Иван Антонович Расплюев—**А. Волин, Э. Коломийский.** Никанор Саввич Бек, ростовщик—**В. Кропотов, П. Пружанский.** Щебнев, купец—**И. Мальвин, Т. Прево.** Федор, камердинер Кречинского—**В. Шаповалов.** Тишка, швейцар в доме Муромских—**Ф. Кривонос, В. Криштоп.** Полицейский пристав—**А. Котляров.** Горничная Муромских—**К. Борискина, М. Шматченко.** Казачок Муромских — **В. Криштоп, А. Рубанов.** 1-й лакей — **М. Иоффе,** 2-й лакей—**В. Негреба.**

Действие происходит в Москве, в первой половине прошлого столетия.

Режиссеры, ведущие спектакль: **Я. Антоневич, А. Голембо.**

Львовский ТЕАТР МУЗЫКАЛЬНОЙ КОМЕДИИ

11, 12, 15 (днем и вечером) мая

К. Бенц

ЛЮБОВЬ АКТРИСЫ

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **Евг. Геркена.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижер—**К. Бенц.**
Художник—**А. Найдич.**
Балетмейстер **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Адриена Бонэ, актриса — **Е. Дембская, Н. Жевахова.** Стефан Боровский, художник—**В. Махов, В. Чекалов.** Фон-Шлегель, прусский офицер—**К. Гримм, Я. Шуль.** Шарль Пероке, владелец модных парижских магазинов—**Н. Кочкин, Э. Уваров.** Жюльетта Пероке—**Н. Бухарина.** Берже, адвокат — **М. Водяной.** Катрин Фийет — **М. Демина.** Пьер Тибо — **З. Вольский, Л. Стенпковский.** Виконтесса Луиза де-Ришар—**Я. Зарина.** Пешке, сержант—**Д. Лепеха.** Жанна — **Н. Ходусова.** Сюзанна — **Т. Овсянникова.**

БАЛЕТНЫЕ СЦЕНЫ

Адриена—**И. Москалева, В. Саванчук.** Стефан—**Н. Дельсон.** Кавалер—**Т. Касьянов.** Продавщица цветов—**В. Алферова.** Уличная танцовщица—**Е. Геевская, Е. Полстяная.** Франты—**Г. Левкович, Ю. Тубин.** Девушки сельские—**Х. Пилипко, Г. Пышкина, Л. Санина.** Горожанки—**Т. Плужниченко, В. Саванчук, В. Скичко.**

13, 14, 15 (утром) мая

А. Живцов

РУБИНОВОЕ КОЛЬЦО

Музыкальная комедия в 3-х действиях

Текст **Н. Мерцальского.**
Постановка — **И. Гриншпуна.**
Дирижер — **И. Кильберг.**
Художник — **А. Найдич.**
Балетмейстер — **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Капитан Орлов — **И. Анипреев.** Боцман Сашин — **Н. Кочкин.** Профессор Ершов — **К. Гримм.** Марина — **Е. Дембская, М. Демина, Н. Жевахова.** Ольга — **М. Демина, Т. Овсянникова.** Кротов — **М. Водяной, Л. Стенпковский.** Бумеранг, директор цирка — **Д. Козачковский,** засл. арт. УССР. Мина, его жена — **Я. Зарина.** Моро, иллюзионист — **З. Вольский, Э. Уваров.** Ой, его ассистент — **Я. Шуль.**

БАЛЕТ

Фокстрот — **Е. Геевская, Н. Дельсон, И. Москалева, Ю. Тубин.**

Акробатический этюд — **Т. Касьянов, Е. Полстяная.**

Песенка Мейлань—**Е. Дембская, М. Демина, Н. Жевахова, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко, Х. Пилипко, Г. Пышкина, Т. Шершун.**

Желтый дракон—**В. Алферова, Н. Дельсон, Е. Дембская, Е. Демина, Н. Жевахова, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Москалева, Ю. Тубин.**

16 мая

Р. Фримль, Г. Стотгарт

РОЗ-МАРИ

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **А. Феона.**
Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижер—**К. Бенц.**
Художник—**А. Сальман.**
Балетмейстер—**П. Кутольвас.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Роз-Мари — **Е. Дембская, Н. Ходусова.** Жанна—**И. Москалева, Н. Ходусова.** Ванда — **Е. Геевская, М. Демина.** Эттель — **Н. Бухарина, Я. Зарина.** Джим Кеньон—**И. Анипреев, В. Махов, В. Чекалов.** Малон — **Н. Кочкин, Э. Либэрро.** Герман — **М. Водяной, З. Вольский.** Авлей—**К. Гримм, Э. Уваров.** Эмиль—**Л. Стенпковский.** Черный Орел—**Т. Касьянов, Г. Левкович.**

БАЛЕТ:

«Эксцентрик»—**В. Алферова, Г. Левкович, Ю. Тубин.**

«Вальс» — **Е. Геевская, Н. Дельсон, И. Москалева.**

«Модели»—**Т. Касьянов, Е. Полстяная.**

«Танец боев» — **Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**

«То-тем-том-том»—**Е. Геевская, М. Демина, Г. Левкович, Ю. Тубин** и весь ансамбль.

Э. Кальман

ПРИНЦЕССА ЦИРКА

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **И. Рубинштейна.**

Постановка **И. Гриншпуна.**
Дирижеры—**И. Кильберг,** К. Бенц.
Художник—**Ю. Стефанчук.**
Балетмейстер—**Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Мистер Икс, он же граф де-Шатоне, он же Этьен Вердье—**И. Анипреев, В. Чекалов.** Теодора Вердье—**Е. Дембская, Я. Зарина.** Маркиз де-Пурсоньяк—**Н. Кочкин.** Паусcон—**Л. Стенпковский.** Пулярд—**Г. Левкович.** Пинелли, директор цирка—**Я. Шуль.** Мабель Гибсон—**М. Демина, И. Москалева.** Тони—**М. Водяной, З. Вольский.** Каролина, его мать—**Н. Бухарина.** Пеликан—**Э. Либэрро.** Максик, мальчик — **Е. Хомяк.**

БАЛЕТ:

«Наездница»—**В. Алферова.**

«Танец с обручами»—солисты: **Т. Касья-**

нов, **Т. Плужниченко, Е. Полстяная**, артисты балета: **Т. Овсянникова, Х. Пилипко, Г. Пышкина, В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**

«Вальс» — **В. Алферова, Н. Дельсон, И. Москалева.**

Эксцентрический танец — **Г. Левкович, Ю. Тубин.**

Ф. Легар

ВЕСЕЛАЯ ВДОВА

Оперетта в 3-х действиях.

Текст **М. Волковой, В. Эльтон.**

Постановка засл. арт. УССР **Д. Козачковского.**

Дирижер—**И. Кильберг.**
Художник—**А. Найдич.**
Балетмейстер **Н. Дельсон.**

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Барон Зета—**Н. Кочкин.** Валентина, его жена — **Н. Ходусова.** Ганна Главари — **Е. Дембская, Я. Зарина.** Граф Данило — **И. Анипреев, В. Махов.** Негош—**М. Водяной, Э. Либэрро.** Камилл Росильон — **Л. Стенпковский, В. Чекалов.** Виконт Каскада—**З. Вольский.** Маркиз де Сен-Бриош— **Я. Шуль.** Кромов—**К. Гримм.** Милица — **Р. Данильева.** Сильвиана — **Е. Хомяк.**

БАЛЕТ:

Черногорские танцы—**Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, Г. Левкович, Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Ю. Тубин, В. Шершун.**

Кек-уок — **Е. Геевская, Ю. Тубин.**

Вальс «На карнавале» — **Н. Дельсон, Т. Касьянов, И. Москалева.**

«Кошечка и гусар»—**В. Алферова, Г. Левкович.**

Гризетки—**Х. Пилипко, Т. Плужниченко, Г. Пышкина. В. Саванчук, Л. Санина, В. Скичко.**

К гастролям Львовской музыкальной комедии

Коллектив Львовского Государственного Русского театра Музыкальной комедии впервые приезжает в Харьков на гастроли.

Репертуар театра богат наличием большого числа музыкальных комедий и оперетт советских авторов. Такие спектакли как «Рубиновое кольцо» (муз. А. Живцова), «Вольный ветер» (муз. И. Дунаевского), «Южной ночью» (муз. Н. Богословского и С. Каца),« Таежный соловей» (муз. Ю. Милютина), «Раскинулось море широко» (муз. В. Витлина, В. Бруца, М. Минха), поставлены с большой творческой любовью и пользуются заслуженным успехом у львовского зрителя.

Ведущие артисты театра — Надежда Бухарина, Янина Зарина, Эммануил Либэрро, Николай Кочкин, Константин Гримм, Эммануил Уваров — известны своим мастерством в жанре музыкальной комедии по своей долголетней творческой деятельности в этом жанре.

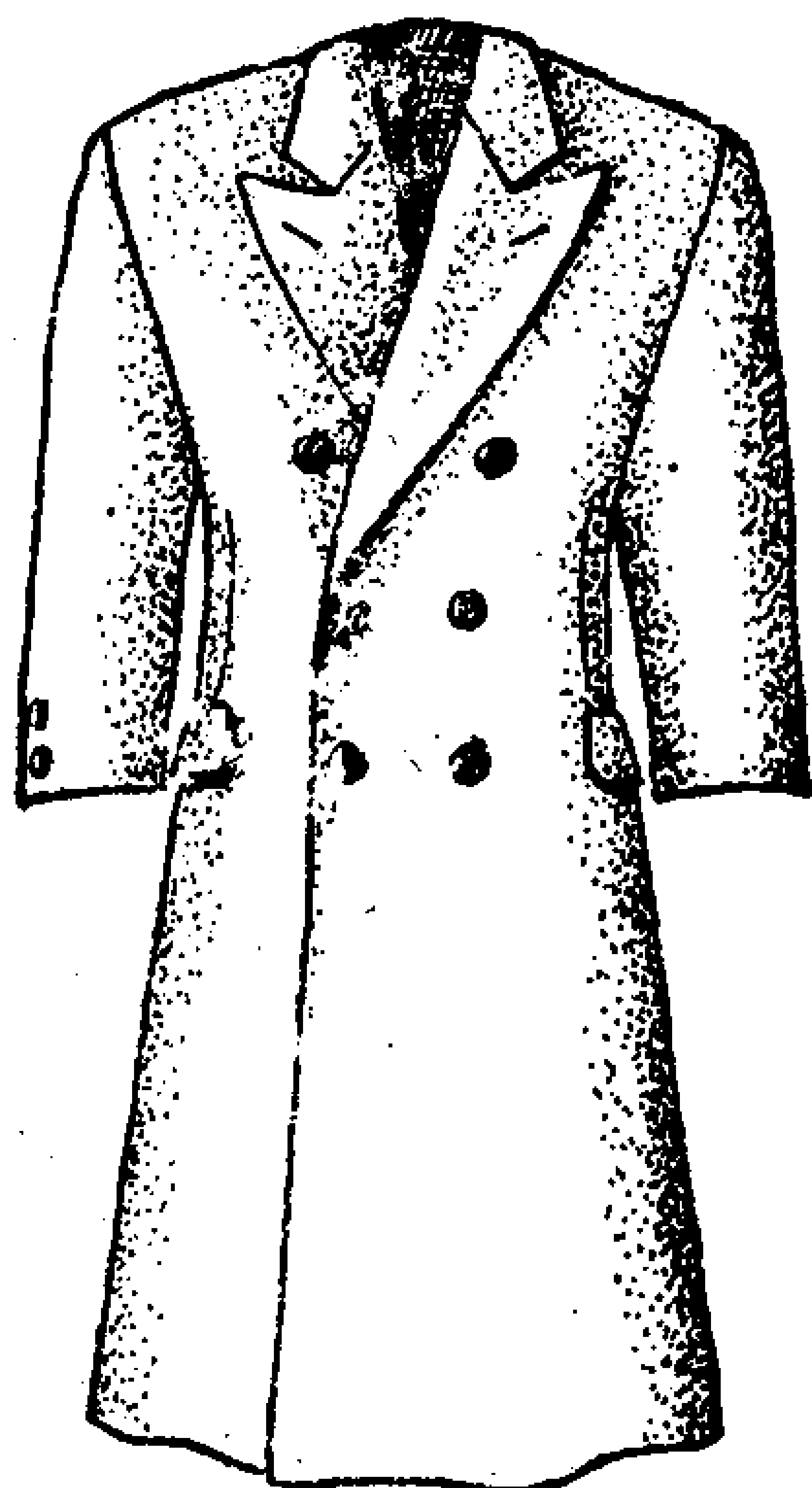
В основном составе театра молодые талантливые актеры Евгения Дембская, Маргарита Демина, Янина Ходусова, Наталья Живахова, Ирина Москалева, Владимир Махов, Иван Анипреев, Михаил Водяной, Владимир Чекалов, Зиновий Вольский.

Руководит театром засл. арт. УССР Д. И. Козачковский. Режиссеры — М. Бухарина, И. Гриншпун. В составе балета талантливые артисты В. Алферова, Е. Геевская, Н. Дельсон, Т. Касьянов, Г. Левкович, И. Москалева, Е. Полстяная, Ю. Тубин.

С большой радостью и творческим подъемом коллектив театра приезжает на гастроли с надеждой успешно показать свою работу и получить заслуженную оценку у взыскательного харьковского зрителя.

Відповідальний редактор З. СМОКТІЙ
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства"

БЦ 08003. Друкарня „Мистецтво". Харків Пушкінська, 44. Зам. 411. Тираж 1700.

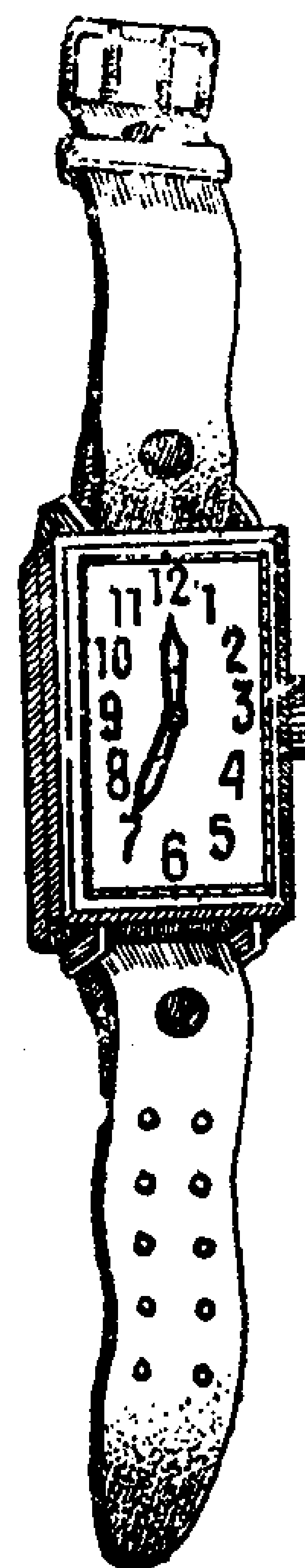
ГРАЖДАНЕ!

ПОСЕЩАЙТЕ МАГАЗИНЫ

„ХАРПРОМТОРГА“

В МАГАЗИНАХ К ВЕСЕННЕ-ЛЕТНЕМУ СЕЗОНУ ИМЕЮТСЯ В БОЛЬШОМ ВЫБОРЕ:

Ткани, обувь, готовое платье, трикотаж; чулочно-носочные товары, парфюмерия, музыкальные инструменты, посуда, фарфор, часы, ювелирные изделия, головные уборы, велосипеды, мотоциклы, игрушки и другие товары.

АДРЕСА МАГАЗИНОВ:

Готового платья — маг. № 54, ул. Свердлова, 7 и маг. № 68, ул. Энгельса, 29.

Головные уборы — маг. № 84, ул. Свердлова, 10 и маг. № 40, пр. Сталина, 8.

Культтовары — маг. № 60, пр. Сталина, 2 и маг. № 33, ул. Свердлова, 27.

Фарфор и ювелирн. изделия маг. № 93, пл. Тевелева, 9.

Металло-хозяйственные изделия — маг. № 24, ул. Своб. Академии, 33 и маг. № 51, Рыбная площадь.

Все для подарков — маг. № 75 пл. Р. Люксембург.

Цена 2 крб.